

Caracterizarea personajului Andrei Pietraru din opera *Suflete tari* scrisa de Camil Petrescu-prima parte

Personaj principal, dinamic, multidimensional; alter ego al autorului.

Modalitati de caracterizare:

• caracterizare directa: portretul facut de dramaturg (in didascalii) si de alte personaje; autocaracterizarea;

- caracterizare indirecta: prin propriile actiuni, simtiri si ganduri; prin comentariile celorlalte personaje; prin mediul in care traieste.

Setea de certitudine, situarea in aerul rarefiat al ideii, il fac pe Andrei Pietraru mare, profund. Asa-zisa salvare a lui de catre Culai (sugestie a vietii care palpita dincolo de zidurile groase ca de cetate") si ceilalti este o falsa rezolvare a unei probleme mult mai profunde, de existenta si, mai ales, de constiinta. Pe Andrei nu l-a pierdut Ioana, ci himera iubirii absolute.

Simptomatic, Andrei Pietraru inchipuie pentru sine o lume ideala, evidenta inca din prolog, unde personajele "apar pe rand si fantomatic, de undeva din aer, cat mai dematerializate, caci nu sunt, in forma aceasta, decat visurile si iluziile eroului, lumea nu cum e, ci cum isi inchipuie el ca e, adica pe dos decat in realitate, fictiuni elaborate, carora el si-a adaptat lunatic existenta". In aceasta lume ideala, in mod normal, eroul se vede/este vazut intr-o proiectie personalizata: Matei Boiu il socoteste nu bibliotecar ci "colaborator", printul Bazil este uimit de "curajul lui", Ioana il considera "un om de carte, un ganditor", "un geniu".

In spiritul modalitatii camilpetresciene de organizare a textului dramatic, imaginea protagonistului se prefigureaza la inceput: "...un tanar ca de treizeci de ani, inalt si delicat, fara sa fie slab. Par castaniu, fata palida si ochii verzi-albastri, foarte puternici, patrunzatori. Are o figura obosita, de om mistuit de o framantata viata interioara. Fire bolnavicios de impresionabila, cand prea timida, cand excesiv de violenta. O neliniste si o nesta-bilitate in gesturi, de aparat de mare precizie, sensibil la mai multe influente deodata.

Cand e surprins, si orice gest neprevazut il surprinde, e cu totul dezorganizat, balbaie fara sa se poata regasi, dar, deindata ce isi revine, instantaneu, ca dupa o lege a totului sau nimic, e plin de viata, uneori cu izbucniri naprasnice.